

хармонично преплетени, хората живеят добре; ако съзнанието не съдържа хармонично преплетени, хората не живеят добре. Съзнанието на хората съдържа преплетени както нишките на чорапите. Следователно, от тях зависи, какът тия съзнания ще се оплетат, и какъ ще се разплетат.

„Азъ самъ изтъпкахъ жлеба; и никой отъ народите не бъде съ мене.“ Това значи, че всички хора, които не съ разбрали този законъ, не съ били съ Господа. Следователно, вие можете да разчитате на любовта на ония велики души, които всъкога съдържатъ съ Господа. Тъй ви обичатъ и взиматъ участие въ вашия животъ. Тези велики души ще срещнете изъ целия святъ: и въ Англия, и въ Америка, и въ Германия, и въ Франция, и въ Япония и Китай — на всъккоже. Тъй съдържатъ истинските човеки, и отъ тяхъ святът се нуждае. Великъ е онзи човекъ, който взима участие въ страданията на своите близки и желае да имъ помогне. Бръзката между хората се дължи на Божия Духъ и на Божественото съзнание, които работятъ върху ума, сърцето и волята на човека, съ цель да го пробудятъ, да вземе участие, както въ радостите, така и въ страданията на близните си. Участието седи въ помощта, а помощта се изразява даже и въ една блага дума. Ако ученикътъ отиде при учителя си, и последниятъ му каже, че отъ него нищо нъма да излъзе, тази дума може да спре развитието му. Обаче, една блага дума отъ страна на учителя, може да повдигне духа на ученика. Учителятъ може да каже на силния ученикъ, че отъ него нищо нъма да излъзе, за да провърши, доколко силно е желанието му да учи. Обаче, на слабия ученикъ той ще каже, че отъ него може да стане нъщо. Ако при учителя дойде нѣкой богатъ ученикъ, натоваренъ съ много теории, съ много знания, той ще вземе чука и ще почне да изглажда, да шлифува знанията му. Тогава той ще му каже: Натоварени камили въ училището не се приематъ. Ти ще оставишъ навънъ всичките си теории, всичкото ненужно богатство и ще влѣзешъ въ школата празенъ, за да възприемешъ новото, което се преподава. Като излѣзешъ отъ училището, пакъ можешъ да се натоваришъ съ своите знания и да отидешъ съ тяхъ въ свѣта. За свѣта тия знания съ необходими, но за школата съ излишенъ товаръ. Когато влиза въ добре организиранъ свѣтъ, пъленъ съ храна, съ облѣкло, съ всички необходими пособия за поддръжане на живота, богатиятъ непременно тръбва да се разтовари. Засега ние носимъ вода, защото